

NIET KLEIN OF GROOT, MAAR VAN JEZELF...

MET DEZE KEER:

Emile Klep

Directeur-bestuurder Woonplus Schiedam

20 SEPTEMBER, 2023
SCHIEDAM

Een tijdje terug bracht ik met een grote bos bloemen een bezoek aan meneer en mevrouw De Jong in hun huurwoning in Nieuwland. Het stel was een eind in de zeventig en woonde er al vijftig(!) jaar. Met net geen 60 m² was het een typische galerijflat uit de jaren 60; zo eentje waarvan wij soms de toekomst ter discussie stellen.

Binnen was het piekfijn onderhouden en uit alles bleek dat het hier zeer tevreden mensen betrof. Ze waren trots op hun woning en ook op elkaar. De dochter woonde met haar gezinnetje in de buurt. Desgevraagd was het enige minpuntje richting Woonplus dat bij de renovatie van de badkamer tien jaar geleden een waterleiding in de douche niet ín maar op de muur zat. Die leiding kreeg sindsdien periodiek een nieuw laagje verf van meneer De Jong, want anders “zag het er natuurlijk niet uit”...

Wees gerust: dit wordt geen lofzang op de familie De Jong of (de woningen van) Woonplus. Wel wil ik u graag meenemen in het geschiedenistripje dat ik bij dat bezoek maakte. De analogie met de situatie in 2023 zal u niet ontgaan. Toen het echtpaar trouwde was er voor hen geen woning: zij woonden een paar jaar in bij een oudere weduwe van wie zij de bovenverdieping huurden. Het was fijn dat zij daar samen konden zijn, maar het voelde natuurlijk toch wat 'geleend' bij die mevrouw. De echte start kwam toen er in Nieuwland deze eigen voordeur voor hen was. Die stond voor veel: een eigen adres en vooral zelfstandigheid. Maar ook: wonen met leeftijdsgenoten want de burens op de galerij zaten allemaal in dezelfde levensfase. De geringe grootte van de woning deed er eigenlijk niet zoveel toe. De binding met de

sociale omgeving maakte de plek gewoon heel goed om te wonen en uit de verhalen bleken nog veel warme gevoelens over vroeger.

De lessen zijn helder: starters verdienen ook nu perspectief op die eigen voordeur. Inwonen bij een 'oudere weduwe' kent tegenwoordig vele gedaanten en mag soms best even als overbrugging dienen, mits er maar perspectief is. Een overmatige focus op aantallen en m² is in tijden van schaarste begrijpelijk, maar te beperkt: iets voor/van jezelf in een omgeving waarin je je thuis voelt, is waar het nog altijd om gaat. Nog net zozeer als een halve eeuw geleden, is dat Gewoon Wonen?!

VOLGENDE KEER

Ik geef het stokje van de column door.
U leest snel aan wie.